

[Ministeren for Grønland.]

at det nye socialdirektorat får lejlighed til også at kulegrave de sider af problemet, der hører ind under det sociale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fritidsundervisning m. v.

(Lovforslaget (nr. 52) findes i tillæg A. sp. 305, fremsættelsen i tidenden sp. 406).

Lovforslaget sættes til forhandling.

K. B. Andersen: Det er jo tredje gang, dette forslag uændret fremsættes for folket, og derfor skal jeg ikke bruge mange bemærkninger om det, kun sige, at mit parti er stærkt interesseret i forslaget og i de perspektiver, det rummer både for ungdomsskolen, for børne- og ungdomsorganisationerne og for voksenoplysningen.

Jeg vil gerne stille ministeren et par direkte spørgsmål, fordi jeg mener, det kan være rigtigt nu efter regeringsskiftet at få klaret de to ting, jeg peger på. Det har jo hidtil været ønsket og tanken, at denne lov skulle træde i kraft i sommeren 1968, men som jeg tidligere har givet udtryk for på forespørgsel fra udvalget, anså vi det ikke dengang for muligt, medmindre udvalget blev færdigt i sidste kalenderår, sådan at der blev rimelig tid til bekendtgørelse, underretning af kommuner osv. Nu blev udvalget ikke færdigt, og så vidt jeg kan skønne, skal vi endda skynde os lidt for at

blive færdig på de par måneder, vi nu har, men jeg vil gerne vide, om det også er ministerens indstilling, at vi bør søge at afslutte arbejdet i denne samling, og det vil vel så formentlig betyde, at loven træder i kraft i sommeren 1969.

Det andet, jeg gerne vil spørge ministeren om, er de administrative bestemmelser. Der var det jo tanken — og det gav jeg i sin tid udvalget tilsagn om — at vi ville tage samtlige administrative regler ud af dette forslag og, om jeg så må sige, køre på de gældende regler, indtil de nye kommunale love er kommet igennem. Jeg synes, det ville være rigtigt også over for kommunerne, så de ved, hvad de har at rette sig efter, at de fik at vide, om det også er den nuværende undervisningsministers opfattelse, at vi bør gemme ændringerne i administrationen, til vi alligevel skal til at ændre i forbindelse med de nye kommunallove.

Andet skal jeg ikke sige om lovforslaget, men jeg kan ikke lade være med at omtale den ejendommelige kommentar, som en lovgivning af denne art netop i disse dage har fået. Jeg vil gerne bringe et par korte citater. Jeg tænker på den bog, der netop er kommet, af professor Favrhojdt, professor i filosofi i Odense, om filosofi og samfund. Hvis der var bedre tid, og hvis man måtte sådan noget, skulle jeg gerne læse hele det afsnit op, han har skrevet om kulturpolitikken. Det skal jeg afstå fra, men jeg kan ikke lade være, når vi drøfter folkeoplysning, at give tinget et par smagsprøver på, hvad den nye filosofiprofessor i Odense mener sådan at kunne sige om folket.

Han siger bl. a., at mange kulturprofeter har i disse år travlt med at rakke ned på den jævne mand, og så får vi at vide, hvem den jævne mand er, det er ham,

„der er tilfreds med rutinemæssigt upersonligt arbejde, sit smagløse hjem, fodbolden om søndagen og fjernsynets mest poppede udsendelser.“

Og så siger professor Favrhojdt videre:

„Hvad argumenter har man for at påstå, at den, der har brugt sit liv på at